

Posiunt ex eadem domo in eodem Testamento plures testes adhiberi, si nihil ex dictis nu. 134. & 135. obstat. Unde pater & filius in ejusdem potestate constitutus, item duo fratres sub eadem potestate constituti, testes esse possunt in Testamento extranei. eod.

Legatarij & Fideicommissarij singulares admittuntur saltem in Testamento Scripto una cum suis domesticis. f. 30. n. 139. idem rectius in Nuncupativo dicitur. n. 142. Ad probationem tamen Legatarij relicti in Nuncupativo Testamento, Legatarius, utpote in causa propria & principali, testis esse non potest. f. 31. n. 143. In Scripto ideo aliud dicendum est, quia eadem est probatio valoris Testamenti (ad quod utique admittendus est, utpote testis subscriptus) & Legati. p. eod. In Testamento Nuncupativo habente clausulam Codicillarem, sufficienter probatur Legatum duobus testibus relicto per ceteros quinque testes. n. 144.

Testamentorum Infirmitas per

Irritationem.

Antiquitas lapsu decennij infirmabatur Testamentum, nunc vero ne quidem longissimi temporis lapsu. f. 33. n. 146.

Irritari dicitur Testamentum, quando vitium infirmans non incurrit dicitur in ipsum Testamentum, sed accidit vel Hæredi, vel Testatori. f. eod. n. 147.

Ex Hæredis accidenti irritatur, si hæres institutus non adeat hereditatem, vel quia moritur ante Testatorem, vel quia supervivens hereditatem repudiat, diciturque Testamentum *desitui*. f. eod. n. 148. sed tunc Legata debentur.

Si intra annum deliberationis etiam ignarus obierit, transmittit Jus deliberandi ad hæreses. f. eod. n. 180. vide etiam *Transmissio*. Ceterum, nemino volente adire hereditatem, probabile est, Legatarios posse consequi sua Legata per Novell. 1. c. 1. §. 1. f. 33. n. 151.

Ex Testatoris accidenti irritum fit Testamentum per Status mutationem non solum maximam, hoc est Servitutem, sed etiam mediam, Civitatis amissionem, & minimam, hoc est Arrogationem supervenientem f. 33. nu. 152. Excipitur per speciale privilegium illius Testamentum, qui ab hostibus captus est, perinde ac si in libertate mortuus esset, aut nunquam captus fuisset, nempe jure postliminij. nu. 153. Testamentum de bonis Castrensibus factum jure militari, non irritatur per arrogationem, nec per emancipationem etiam à pagano factum. n. 154.

Irritum fit Testamentum eorum, qui ultimo supplicio damnati sunt, eo quod amittant hodieque Jus civitatis, etiam si non efficiantur poenæ Servi, quæ sublata, est. f. 34. n. 155. Idem dicendum de Deportato. f. 48. n. 219.

Irritum fit etiam Testamentum illius, qui sibi mortem conscivit, ut effugeret poenam criminis publici, de quo accusatus est. f. 50. n. 227.

Utrum Testamentum semel irritum factum per Status mutationem, restituito Statu reconvalescat

T.

absque nova confirmatione, saltem per codicillos, dubij Juis est. Ad minimum poterit bonorum Possessio peti secundum tabulas Jure prætorio. fol. 34. n. 56.

Testamentum Ruptum.

Alter modus infirmandi Testamentum ritè factum, est, cum rumpitur: nempe cum, Testatore in eodem statu permanente, vitium incurrit in ipsum Testamentum. quod fit: Primò, agnatione posthumi legitimi naturalis in Testamento præteriti, qualis etiam est, qui nascitur vivo patre, sed post conditum Testamentum: rumpitur enim adeo, ut ne quidem legata debeantur. f. 35. n. 158. Saltem si pater ignoravit uxorem prægnantem: si verò scivit, probabiliter legata subintenduntur. n. 160. vide, *Legata*.

Per Clausulam Codicillarem adjectam non impeditur, quominus rumpitur Testamentum, ita, ut nec per modum fideicommissi esset hereditas restituenda hæredi scripto à filio præterito. fol. eod. n. 161.

Secundò, rumpitur Testamentum arrogantis per arrogationem: item per adoptionem alicujus descendens. fol. 36. n. 162. Adeo ut etiam si adoptaretur nepos ex filio emancipato, & hæredè scripto, adhuc rumpitur, quia nepos per arrogationem ingreditur in gradum proximum *Suorum*. n. 163. Unde etiam nepos non adoptatus, ut imperet Testamentum præteritis, si pater moreretur ante Avum: quæ subintratio est civilis agnatio. eod.

Tertiò, rumpitur mutazione voluntatis legibus approbata, vel facta, vel verbis. Facta, ut per incisionem deliberatam, & animo revocandi factam, cancellationem, signaculorum avulsionem. f. 36. n. 164. Unius hæredis cancellatio non rumpit, sed ejus pars accrescit cæteris. 165. Omnibus hæredibus cancellatis sustinentur Legata ab Intestato. eodem.

Testamentum Nuncupativo publico Instrumento comprehensum, censetur ruptum seu revocatum cancellatione vel incisione talis Instrumenti, etiam si nulla protestatio accessisset, si quidem non nisi unicum hujusmodi Instrumentum erectum fuisset: quod si duo, unius cancellatio non sufficeret, sed accedere deberet protestatio, quod vellet intestatus procedere. Idem esset, si plura exemplaria Testamenti scripti confecta essent, nam uno cancellato sine protestatione, incumbere hæredibus legitimis onus probandi, quod voluerit Intestatus decedere. f. 37. n. 167. & seq.

Verbis rumpitur Testamentum, facta coram tribus testibus, vel inter Acta, revocatione, quod non sit Testamentum valere: si decennium effluerit à tempore conditi Testamenti, (sed Jure Bavarico à die revocationis) ante quod non esset ruptum, etiam si coram septem testibus fieret revocatio. f. 37. n. 169. Si verò accederet protestatio, quod vellet Intestatus decedere, tunc quidem Jure Bavarico non requireretur fluxus decennij, bene tamen adhuc de Jure communi. Legata tamen essent sufficienter

T.

ficienter revocata coram quinque testibus, imò Jure Bavar. coram tribus. n. 170. Probabile videtur, per Instrumentum publicum revocatorium, posse suppleri lapsum decennij. 171.

Rumpitur denique Testamentum confessione novi Testamenti posterioris: neque per hujus incisionem, vel destructionem, vel cancellationem aut incisionem revivisceret Testamentum prius, nisi constaret, quod Cancellatio aut incisio facta esset in eum finem, ut primum vires reciperet. f. 38. n. 172. Si in priore Testamento scriptus est hæres extraneus, sufficienter ad posterius Testamentum quinque testes, si hæreses scribantur, qui ab Intestato succederent. f. eod. n. 173. Sufficit etiam si posterius Testamentum sit conditionatum, sub conditione contingente futura, etiam si postea conditio deficeret: non item si sub conditione præterita, nam hac conditione deficiente Testamentum est nullum, nisi conditio adjecta esset impossibilis, vel turpis, quæ habentur pro non adjectis. 174.

Quando priori Testamento inserta esset clausula derogatoria posteriori Testamenti, tunc in posteriori necesse est fieri mentionem aliquam illius clausula derogatorie. f. 38. n. 176. & seqq. Pari modo mentio faciendæ esset Juramenti priori Testamento adjecti. 178. Ceterum, revocatio contra Juramentum facta valeret, teneretur tamen hæres satisfacere promissario, cui juratum esset, Testamentum non esse revocandum. f. 42. n. 194. Promissio de non revocando Testamentum est jure prohibita, & ideo non obligat, nisi juramento firmetur. f. 43. n. 196. Possit à Principe irrita reddi revocatio Testamenti. 197.

Rumpitur etiam prius Testamentum posteriore, in quo quis hæres scriberetur in re singulari & determinata. utpote, qui detracta rei singularis mentione, perinde hæres esset, ac si simpliciter hæres scriptus esset. f. 39. n. 179.

Si in posteriore Testamento dicatur, quod vellet etiam prius Testamentum valere, rumpitur prius, ita tamen, ut Hæres in eo scriptus sit pro Fideicommissario habendus. f. eod. n. 180.

Testamentum inter liberos, ut revocetur per posterius, debet hoc coram septem testibus factum esse. f. eod. n. 181.

Quando existentibus duobus Testamentis non posset constare, quodnam eorum esset posterius, utrumque suspectum esset, & neutrum pro valido haberetur, sed hæres ab Intestato succederet. Si tamen constaret, utrumque factum esse à Testatore sanæ mentis, esset hereditas boni viri arbitrio dividenda. f. 43. n. 198. Si eadem in utroque Legata essent relicta, essent solvenda: item, si unum esset factum ad causam piam, illud præferretur, num. 199.

Si defunctus à mortuis resuscitaretur, probabile est, Hæreses non teneri ad bona ei restituenda, quia intentio illius Defuncti non potest fuisse con-

Christ. Haun. Repert.

ditionata pro casu resuscitationis: unde talis nec thesauri absconditi, & interim reperi ab alijs, Dominium recuperaret. Quia tamen casus non est à Jure provisus, si contingeret, ad supremam potestatem spectaret, novâ provisione statueret, quid illi esset restituendum. f. 44. n. 203.

Testamentum sub hac conditione factum, ut non valeat, si Testator convalescat, Testatore convalescente non valeret, nisi longo tempore illud conservaret, & monitus de faciendo Testamentum diceret, se jam fecisse: adeoque declararet, se adjectam conditionem pro non adjecta habere. Rectius faceret, illam conditionem cancellando. fol. eod. n. 204.

Testamentum Metu aut Dolo confectum.

Testamentum metu quantumvis injusto & gravitortum, jure natura, & seculis legibus positivis, valeret, si seria fuisset voluntas Testatoris. f. 40. n. 182. Attento jure positivo probabilius tale Testamentum est nullum. 183.

Idem à fortiori dicendum de Testamento, ad quod injusto dolo quis inductus est, ita ut ignorantia antecedens causerit simpliciter involuntarium. f. 42. n. 192.

Testamenti factio quibus non competat.

Prohibiti Testari reducuntur ad tres classes. Prima est eorum, qui ob defectum in integri status inhabiles sunt. Secunda eorum, qui propter animi defectum. Tertia eorum, qui ob corporis vitium. Adde possit quarta classis eorum, qui in certa materia prohibentur, ut Clerici in rebus superfluis. f. 45. n. 206. Quinam autem in specie ad has classes pertineant, videri potest sub proprijs vocabulis sequentibus. *Servus. Religiosus. Captivus. Deportatus. Damnatus. Filius jam. Excommunicatus. Hæreticus. Impubes. Furiosus. Surdus. Mutus. Cæcus. Clericus.*

Ex Testamento quinam capere non possint.

Regula est, eos capere ex Testamento non posse, neque ut Hæreses, neque ut Legatarios, qui ob defectum testari prohibentur, ut Deportati. f. 59. n. 263. Hæretici. eod. Percussores & persecutores Cardinalium. num. 164. Occisor Testatoris. eod. qui si sit legatarius, absque omni sententia, res legata cedit Hæredi, quia præsumitur legatum revocatum, neque enim revocatio Legatorum requirit Solennitates. n. 265.

Spurij sicut non succedunt ab intestato, ita à Parentibus Hæreses institui non possunt. f. 59. n. 266. & quia non potest relinqui fideicommissum illis, qui directè institui non possunt, nec non possunt

F f substitui

